

[Christmas Møller.]

han siger, at han har gjort Indvendinger, men de maa have været meget spagfærdige, og i hvert Fald vil jeg gerne have Lov til med den højtærede Formands Tilladelse at citere, hvad den højtærede Statsminister saa sent som i Juni 1945 sagde ved en Valdemarsfest eller Genforeningsfest ifølge „Heimdal“:

„Det tilkommer de allierede Magter at bestemme, hvad der skal ske med den slagne Fjende. Hvis de ønsker vor Medvirken hertil, og hvis vi fra allieret Side bliver spurgt med Hensyn til Grænse-spørgsmaalet, ja, saa er det altsaa aktuelt. Men saa længe det ikke er sket, har vi hverken Ret eller Mulighed for at blande os ind i Spørgsmaalet.“

Det viser jo ikke nogen særlig Interesse for Problemet.

Med Hensyn til den højtærede Statsministers Tale i Ringkøbing vil jeg gerne sige, at jeg har holdt mig til „Vestkysten“s Referat; det er et af de største, maaske det største Venstreblad. Ogsaa her beder jeg om Tilladelse til et kort Citat. Statsministeren refereres saaledes:

„Men hvordan skal vi sikre, at denne Ligelighed og Frihed kommer til Stede? Det er for mig ikke afgørende, *hvordan* det sker, men jeg tror ikke, at det kan ske, hvis Landet for Fremtiden skal være under tysk Overhøjhed.“

Punktum. Her maa man virkelig have Lov til at spørge den højtærede Statsminister: Er det Statsministerens Mening, saaledes som han bliver refereret i sin Partipresse, at det hele ikke kan nytte noget, hvis Sydslesvig ikke fritages for tysk Overhøjhed? Det Standpunkt maa den højtærede Statsminister have Ret til at have, men saa maa den højtærede Statsminister ogsaa forstaa, at dermed torpederer han hele den Politik, som møjsommeligt er bygget op, og derfor synes jeg, den højtærede Statsminister virkelig skulde staa ved sit Ansvar. Har han den Mening, eller har han den ikke? Og saa maa han søge at faa Tilslutning til den, saaledes at han kan arbejde for den, hvis det er hans Mening. Jeg stillede derfor det andet Spørgsmaal til Statsministeren: om Statsministeren fortsat indadtil vil arbejde ud fra den Linie, som her er nævnt, Det er ikke blot et Spørgsmaal, som Statsministeren maa besvare for sig selv, men det er virkelig ogsaa noget, der vedrører alle os andre, fordi den Politik, som Noten af 19. Oktober og Memorandummet angiver, bliver slaaet fuldstændig i Stykker, i det Øjeblik Statsministeren over for Alverden

proklamerer, at han har en helt anden Politik.

Statsministeren (Knud Kristensen):

Jeg har ikke set Referatet i „Vestkysten“. Jeg har set det i forskellige andre Blade, hvor jeg er meget kort refereret. Dette her er altsaa Partibladet i Ringkøbing, hvor der er et meget udførligt Referat, og det, jeg har sagt, dækkes af det; der er refereret her, som jeg har læst det op, og det kan jeg saamaend godt staa ved: at der er en vis Tvivl. Men jeg siger jo heri, at det ikke for mig er afgørende, det er muligt, at man kan naa frem ad den Vej, jeg har mine Tvivl om dens Sikkerhed; men det, jeg navnlig hæfter mig ved og taler om, er altsaa den Mangel — der er ikke noget i Noten, som jeg ikke kan underskrive, men den Mangel er der efter min Mening derved —, at man ikke gør en Indsats og støtter Sydslesvigerne i deres Ønske om engang ad Aare at faa Ret til, hvis de ønsker det, at foretage en Afstemning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg maa virkelig have Lov til at sige til den højtærede Statsminister, at jeg tror, et meget stort Flertal her i det høje Ting er af den Opfattelse, at det er yderst uheldigt, for at bruge et mildt Udtryk, at Gang paa Gang, naar vi diskuterer Spørgsmaal med Statsministeren og henviser til, hvad der er refereret i hans egen Presse, møder vi Svaret, at den højtærede Statsminister ikke har læst denne eller hin Avis. Naar den højtærede Statsminister vil udtale sig om et saa vigtigt, et for hele Nationens Fremtid saa afgørende Spørgsmaal som dette, saa maa man virkelig have Lov til at forvente, at den højtærede Statsminister har skrevet det i Forvejen og konfereret det med Udenrigsministeren. Vi kan henholde ham til hans største Blades Referat, jeg har altsaa maattet henholde mig til det største Venstreblads Referat, og jeg kan heller ikke tage Statsministerens Udtalelse her paa anden Maade, end at Statsministeren maaske nok siger, at saa stærkt har han ikke sagt det, men i Virkeligheden er han i Tvivl om, hvorvidt der kan gøres noget, hvis den tyske Overhøjhed ikke forsvinder. Ja, men det skaber jo hele denne Uklarhed, thi det er da klart, at det bliver refereret til London, til Moskva, til Washington, at vel har vi Noten af 19. Oktober, og vel har vi Memorandummet til